عصر آزادی
روزنامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی
صاحب امتیاز: مؤسسه مطبوعاتی پیمان
مدیر عامل و مدیر مسئول: سید فرید پیمان
رییس هیئت مدیره و سردبیر: دکتر سید وحید پیمان
لیتوگرافی و چاپ: شاخه سبز
گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
رتبه:۵۸ امتیاز:۴۵/۱

نشانی:
تهران – خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد – پلاک ۹۷ – طبقه سوم
صندوق پستی:۷۱۸۴-۱۵۸۷۵
تبریز:بالاتر از میدان بسیج، روبروی رنگ بحرین، جنب MDF سلیمانی
تلفن: ۰۴۱۳۶۳۷۳۵۰۸
مسئول آگهی ها:۰۹۱۲۴۶۶۰۰۴۳
لینک تلگرام: https// telegram.me /asrazadi.ir
Email: asrazadi۹۸@gmail.com
www.asrazadionline.ir

سفر به آینده ایران با «اسپینجر»

درحالی که فیلم‌برداری سریال «اسپینجر» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی «علیرضا کریم‌زاده» به مراحل پایانی نزدیک می‌شود، از لوگوی این سریال به همراه اولین تصویر گریم «یوسف مرادیان»، «محمد نادری» و «بیتا بیگی» رونمایی شد.

به گزارش خبرنگار سینمایی ایرنا، فیلم‌برداری سریال اسپینجر به نویسندگی مشترک آزاده محسنی و الهه میرباقری، که یکی از پر هزینه‌ترین جلوه‌های ویژه بصری بین پروژه‌های نمایش خانگی را با مدیریت هادی اسلامی دارد و از فروردین ۱۴۰۰ در لوکیشن‌های مختلف تهران و شهریار کلید خورده، این روزها به مراحل پایانی نزدیک می‌شود.

اسپینجر، یک مجموعه «طنز فانتزی سیاسی» است که بازیگران قدیمی ژانر کمدی در آن ایفای نقش می‌کنند و روایت ۱۰۰ سال آینده ایران است که از سال ۱۴۰۰ آغاز می‌شود و ماجرای اصلی آن با گره خوردن در حوادث عجیب و جالب سال ۱۵۰۰ ادامه پیدا می‌کند.

گروه دیگر بازیگران اصلی سریال را آزیتا ترکاشوند، یوسف صیادی، مهران رجبی، نیما شاهرخ‌شاهی، رضا فیاضی،امید زندگانی، جوانه دلشاد، سلمان فرخنده،آرش نوذری، بهراد خرازی، سیاوش قاسمی،شیوا طاهری، سامان خلیلیان، بهناز طالبی، آذین فهیمی، با حضور محمدرضا هدایتی و رضا شفیعی‌جم، هنرمندی یوسف تیموری، نقش‌آفرینی حمیدرضا هدایتی و نگین صدق‌گویا، و با معرفی پارسا شیراز تشکیل می‌دهند.

حضور فیلم‌های ایرانی در جشنواره «درخت زردآلو» ارمنستان

سینمای ایران با چند مستند، فیلم کوتاه و بلند داستانی در جشنواره «درخت زردآلو» ارمنستان با دیگر آثاری از سینمای جهان رقابت خواهد کرد.

به گزارش خبرنگار سینمایی ایرنا، مستند بلند کاپیتان دریایی به کارگردانی و تهیه کنندگی مازیار مشتاق گوهری و بالوره به کارگردانی و تهیه کنندگی عبدالقادر خالدی در بخش مسابقه فیلم‌های مستند، کل فاطمه ساخته مهدی زمان‌پورکیاسری در بخش رقابتی فیلم‌های بلند داستانی و داستان اوجان به کارگردانی شهرام بدخشان‌مهر در بخش اکران ویژه جشنواره مستند مردم‌شناسی درخت زردآلو ارمنستان به نمایش در خواهند آمد.

این جشنواره از ۲۲ تا ۲۹ آگوست برابر با ۳۱ مرداد تا ۷ شهریور در ارمنستان برگزار می‌شود.

کاپیتان دریایی داستان سفر طولانی ماهیگیر، کاپیتان و همراهان با قایق ماهیگیری سنتی را در دل اقیانوس به تصویر می‌کشد.

بالوره نیز نام یک آواز مقامی کردی است. این مستند نگاهی دارد به تلاش در شناخت و نقش آن در زندگی زنان کُرد. این فیلم در واقع اثری دانشجویی و اولین کار عبدالقادر خالدی است.

دیگر عوامل این فیلم می توان به تدوین و فیلمبرداری: عبدالقادر خالدی، تهیه کنندگی مشترک: عبدالقادر خالدی و سرگل مرادی اشاره کرد.

حقوق معنوی یک فیلم سینمایی به حراج گذاشته می‌شود

حقوق معنوی فیلم سینمایی «اولین تولد» (1ST BORN) در قالب فناوری بلاک‌چین به حراج گذاشته می‌شود و ۵ درصد از سود این مزایده به تهیه واکسن کرونا برای ایران اختصاص می‌یابد.

به گزارش خبرنگار سینمایی ایرنا و بر اساس اعلام رسمی امریکن برایشتلایت فیلم پروداکشنز، برای اولین بار در تاریخ سینما، حقوق معنوی فیلم سینمایی اولین تولد (1ST BORN) ساخته علی عطشانی در قالب فناوری بلاک‌چین به حراج گذاشته می‌شود.

این حراج از روز جمعه ۲۹ مرداد (۲۰ آگوست ۲۰۲۱) در سایت HTTPS://1STBORNNFT.COM/ به صورت توکن غیر قابل معاوضه/ NFT آغاز شده و به مدت هفت روز ادامه دارد.

برندگان این مزایده به‌جز دریافت امتیاز معنوی فیلم سینمایی اولین تولد (1ST BORN)، یک نسخه از این فیلم را به صورت فیزیکی و با امضای عوامل فیلم دریافت خواهند کرد.

همچنین ۵ درصد از مبلغ نهایی مزایده به تامین واکسن کرونا برای ایران اختصاص داده می‌شود.

توکن غیر قابل معاوضه یا NFT نوعی خاص از توکن‌های رمزنگاری شده است که با استفاده از فناوری بلاک‌چین گونه‌ای دارایی دیجیتال ایجاد می‌کند که قابل تکثیر نیست.

فیلم سینمایی اولین تولد (1ST BORN) به کارگردانی علی عطشانی، محصول کمپانی امریکن برایتلایت فیلم پروداکشنز است که اولین ساخته مشترک ایران و هالیوود به‌شمار می‌رود.

تعدادی از بازیگران هالیوودی همچون ول کیلمر، رابرت نیپر، تام برنگر، تیلور کول، دنیز ریچاردز، دومنیک سوان، گِرگ گرانبرگ، ویلیام بالدوین، کن دویتیان، جی عبدو، استیو وایلدر و کَیان کاووسی در این فیلم ایرانی - آمریکایی به ایفای نقش پرداخته‌اند.

داستان اولین تولد نگاهی کمدی به روابط سیاسی بین ایران و آمریکا در بستری خانوادگی دارد. قصه این فیلم درباره دختری آمریکایی به نام کیت است که پدرش از سناتورهای جمهوری‌خواه مجلس سنا و از مخالفین اصلی ایران است و پسری ایرانی به نام بن که پدرش در ایران از مخالفان سر سخت آمریکا و هرگونه توافقی با آن‌هاست. کیت و بن چند سالی است در آمریکا با هم ازدواج کرده و زندگی آرامی دارند تا این که شرایط به گونه‌ای پیش می‌رود که دو پدر کنار هم قرار می‌گیرند.

عین‌الدین صادق‌زاده:

حراج تهران به اقتصاد هنر کمک شایانی کرد

هنرمند خوشنویس با اشاره به کمک حراج تهران به اقتصاد هنر گفت: حراج تهران مانند همه حراج‌ها تاثیر بسزایی در رونق هنر و رشد این مهم داشته است.

به گزارش گروه فرهنگی ایرنا، اقتصاد هنر و ادبیات یا اقتصاد فرهنگی شاخه ای از اقتصاد است که به مطالعه خلق، توزیع و استفاده از آثار هنری، ادبیات و محصولات خلاقانه یا فرهنگی مشابه می پردازد. مفهوم هنر در عرف آنگلو-ساکسون محدود به هنرهای تجسمی (به عنوان مثال، نقاشی) و هنرهای نمایشی (موسیقی، تئاتر، رقص) بود.

اقتصاد فرهنگ از ابتدای دهه ۱۹۸۰ با مطالعه صنعت فرهنگی (سینما، برنامه های تلویزیونی، نشر کتاب و انتشار موسیقی) و اقتصاد نهادهای فرهنگی (موزه ها، کتابخانه ها، ساختمان های تاریخی) گسترش یافت. در جهان امروز که ریشه بسیاری مشکلات مردم اقتصادی است، این تصور که یک هنرمند تنها فعالیت خود را تفکر در حوزه هنر بداند، بیهوده است.

بنابراین اقتصاد و هنر باید دوشادوش یکدیگر حرکت کنند، موضوعی که اکنون در بسیاری کشورهای پیشرفته مد نظر هنرمندان است.

گفت وگوی خبرنگار فرهنگی ایرنا با عین‌الدین صادق‌زاده هنرمند خوشنویس و عضو هئیت علمی دانشگاه را می‌خوانید.

این هنرمند در پاسخ به این پرسش که اقتصاد هنر در ایران تحت تأثیر چه مولفه هایی است، بیان کرد: متأسفانه یا خوشبختانه (البته که بار تأسف در اینجا برجسته‌تر است) اقتصاد هنر در ایران به شخص هنرمند بستگی دارد؛ درصورتی‌که درجاهای دیگر دنیا هنرمند کار خودش را انجام می‌دهد و کسی که کارش چیز دیگری است (ایجنت، کارگزار یا مدیر برنامه) کار هنرمند را می‌فروشد یا آن را به بازار هنری عرضه می‌کند.

وقتی هنرمند بخواهد خودش اثر هنری خود را به بازار عرضه کند به دلیل جنس کار و تعصبی که روی انجام آن داشته، همان حس و حال را به حوزه دیگری که حوزه اقتصادی است و اساساً جنس متفاوتی از رویکرد را می‌طلبد، انتقال می‌دهد و این کار موفقی نیست. مگر در مواردی استثنایی که هنرمند تسلط و دانش بر این حوزه اقتصادی هم داشته باشد.

وی افزود: اگرچه اثر هنری اثری است که در فضایی با حس و حال درونی و خلاقانه در حوزه هنری تولید می‌شود؛ پس از تولید برای عرضه در بازار باید آن را به چشم کالایی دید که آدابی خاص و مشخص برای فروش در بازار دارد. این‌که با چه قیمتی به بازار عرضه شود و فروش رود که خود این موضوع تسلط بر علم اقتصاد و دانش این حوزه را می‌خواهد. متأسفانه چون هنرمندان آن تسلط را ندارند، به جای درستی نمی‌رسند.

مگر کسانی که تجربه شخصی دارند یا این‌که کسی را که این تخصص را دارد در کنار خود به‌عنوان متخصص این حوزه قرار می‌دهند. صادق زاده در توضیح این سوال که هنرمندان جوان چگونه می توانند وارد بازار هنر شوند، بیان کرد: پیشنهاد می‌کنم هنرمندان کار خودشان را انجام دهند یا اگر می‌خواهند وارد عرصه فروش یا به عبارتی اقتصاد هنر شوند، باید علم آن را داشته باشند که معمولا کمتر پیش می‌آید زیرا دانشی نیست که با صرف مطالعه به آن دست پیدا کنید.

تجربه هنرمند در عرصه هنری شکل گرفته است. بهترین شیوه مواجهه این است که حوزه فروش را به یک فرد متخصص در این حوزه مانند یک گالری دار و امثال آن ارجاع دهد.

وی ادامه داد: در ایران بهتر است ما به گالری دار اکتفا و با او کار کنیم که کار ما را در اختیار بگیرد و بداند چه زمانی کار را مطرح کند، چقدر و چگونه و با چه قیمتی ارائه کند و تا چه اندازه کار تولید شود؛ آیا همه کاری که تولید شده ارائه شود یا نشود؟ چند نمایشگاه بگذاریم و در چه مکان‌هایی؟ چه زمانی این کار برای حراج ارائه شود و ...

این موضوع هم البته دشواری‌های خاص خودش را دارد زیرا همه گالری داران از دانش گالری داری برخوردار نبوده و الزاماً این‌کاره نیستند. گالری داری یا مجموعه‌داری تخصصی خاصی است که متأسفانه در ایران بخش عمده‌ای از گالری داران زیرزمین و پارکینگ خانه‌شان را از سر بی‌حوصلگی یا تفنن به این کار اختصاص می‌دهند که تعدادی مراوده و ارتباطات دارند که از این طریق می‌فروشند و فکر می‌کنند به‌این‌ترتیب گالری دار هستند. درحالی‌که گالری داری شناخت می‌خواهد مانند مرحوم خانم معصومه سیحون که نقاشی بود که خودش نقاشی را می‌شناخت و از پس این کار برمی‌آمد.

این استاد دانشگاه در مورد نقش فضای اینستاگرام و شبکه های اجتماعی چه نقشی در بازار هنر و اینکه آیا آنها می توانند حلقه واسط هنرمند با مخاطب به عنوان خریدار باشند، تصریح کرد: بله می‌شود این پتلفرم ها را به‌عنوان حلقه واسطه بین هنرمند و خریدار در نظر گرفت. به شرطی که در حد غیرحرفه‌ای جوابگو باشد.

وی افزود: کسانی که به شیوه و سیاق هنری کار می‌کنند در این فضا جای جولان زیادی ندارند؛ زیرا در این فضا به شکل مجازی آثار را می‌بینیم و نه واقعیت آنان را. به هر شکل لازمه فروش اثر هنری یا ارتباط گرفتن با یک اثر هنری، مواجهه با آن اثر هنری به شکل واقعی است زیرا حسی که آن اثر هنری به شما می‌دهد در چاپ، عکس و سایر بخش‌های مجازی مطلقاً منتقل نمی‌شود.

درنتیجه این پلتفرم‌ها می‌توانند اهرم محرکه‌ای باشند که طرف را تحریک کنند ولی درنهایت باید در نگاه مخاطب دیده شود تا بتواند ارتباط را برقرار سازند زیرا وقتی ارتباط برقرار شود این اشتیاق در فرد به وجود می‌آید که بخواهد در آن کار به هر دلیل (از روی علاقه، تفنن، لذت بصری بردن و ...) سرمایه‌گذاری داشته باشد.

صادق زاده در جواب این پرسش که چرا عموم گالری های در ایران از حضور در بازار هنر بومی و جهانی ناتوان هستند، تاکید کرد: این موضوع ریشه در سیاست‌های کلان دارد؛ دغدغه جامعه امروز اساساً هنر نیست. اثر هنری باید در جامعه حمایت و عرضه شود.

وی در انتها و در پاسخ به این پرسش که حراج تهران چه نقشی در توسعه اقتصاد هنر در ایران داشته است، خاطرنشان کرد: حراج تهران به اقتصاد هنر کمک شایانی کرد و مانند همه حراج‌های بین‌المللی جهان کمک بسیاری به دیده شدن هنر، قیمت‌گذاری آن و شکوفایی هنر داشت. البته نقص‌هایی هم داشت و مگر کدام حراجی هست که نقص نداشته باشد. یادمان باشد در جامعه‌ای به سر می‌بریم که به لحاظ فرهنگی هنوز به نقطه قابل قبولی نرسیده است، درنتیجه گرفت و گیرهای خاص خودش را هم دارد.

این استاد دانشگاه اظهار داشت: این جامعه در حد بضاعت فرهنگی خودش جریانات هنری و موضوعات مرتبط با آن را می‌پذیرد؛ به همین دلیل حراج تهران هم دچار چالش‌هایی خواهد شد ولی کارش را انجام می‌دهد. در این راه موفق هم بوده است و تأثیر بسیار زیادی هم گذاشته است.

وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اگر اهتمامی بورزد و اعتنایی کند و ایمانی به این فضا داشته باشد می‌تواند بر کار گالری داران نظارت کند و به هرکسی مجوز تأسیس گالری ندهد. گالری داران باید خط وربطی به کاری که انجام می‌دهند داشته باشند، دانشی را بیاموزند، تخصصی داشته باشند و هنر دغدغه ایشان باشد و نه صرف فروش آثار هنری.

صادق زاده بیان کرد: کلمه اقتصاد هنر یعنی فعالیت اقتصادی در حوزه هنری و نه در حوزه‌ای دیگر؛ پس وقتی از هنر حرف می‌زنیم از فرهنگی صحبت می‌کنیم و وارد حوزه فرهنگی‌ای می‌شویم که می‌خواهیم اعتبار و عیار فرهنگی تنزل پیدا نکند. شاید حوزه فروش آهن، ملک، ارز و غیره بحث دیگری باشد ولی در حوزه هنر باید یادمان باشد که این حوزه از یک پیشینه فرهنگی عمیقی برخوردار است که بایدشان آن حفظ شود.

بسیاری گالری داران در این عرصه صرفاً به حوزه فروش و پولی که دارد توجه می‌کنند و این ایراد جریان اقتصاد هنر است.

وی افزود: بخش دیگر هنرمندان هستند که باید تلاش کنند که اقتصاد هنری را بیاموزند؛ ما به‌ناچار باید به‌موازات کار هنری که انجام می‌دهیم وارد فروش هنری هم بشویم و شناختی داشته باشیم که وقتی به یک تعالی هنری رسیدیم، به تعالی اقتصادی هم رسیده باشیم.

عین‌الدین صادق‌زاده (متولد سال ۱۳۴۴) مدرک دکترای خود را از دانشگاه شهید رجایی تهران گرفت و فارغ التحصیل کارشناسی ارشد تصویرسازی از دانشکده ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران و کارشناسی گرافیک از دانشگاه شهید رجایی است.

او از سال ۱۳۶۳ به صورت حرفه ای کار خود را در زمینه گرافیک و خوشنویسی و نقاشی‌خط آغاز و از تکنیک‌های مختلفی در خلق اثارش استفاده کرده است.

عین الدین صادق زاده دارای نشان درجه ی یک هنر از شورای ارزشیابی هنرمندان کشور و هم اکنون عضو هیئت علمی و استادیار دانشگاه شهید رجایی تهران - استاد انجمن خوشنویسان ایران و داور مسابقات و جشنواره های مختلف هنری داخلی و بین المللی است.

علاوه بر فعالیت‌های نمایشگاهی، آثار مختلفی از او منتشر شده که مجموعه‌های ندای عشق، در گلستانه، زلف آشفته، پوسترها و کارت‌های نفیس هنری از آن جمله هستند. او نمایشگاه‌های زیادی در خارج از کشور داشته و آثارش در چند دوره حراج تهران و حراج‌های کریستیز، بونامز و فیلیپس ارائه شده‌اند.

معرفی کتاب «نماد و عناصر شیعی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای»؛

نمادشناسی رنگ، اشیاء و حیوانات در نقاشی قهوه خانه ای

کتاب نماد و عناصر شیعی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای نمادهای تصویری اشیاء، حیوانات و رنگ هایی که نقاشان در کار خود از آن ها بهره جسته اند را از منظر اسطوره ملی، مضامین مذهبی و فرهنگ عامه مردم مورد تحلیل و تفسیر قرار می دهد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا کتاب نماد و عناصر شیعی در نقاشی قهوه‌خانه‌ای اثری تالیفی از زهرا حسین‌آبادی، مرضیه محمدپور است که سال ۱۳۹۵در ۱۵۶ از سوی نشر سخنوران در قطع وزیری به چاپ رسید.

این کتاب اثر پژوهشی است که به روش توصیفی تحلیلی و ابزار آن گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای شده و به نقش ها و عناصری در نقاشی قهوه خانه ای پرداخته، که به صورت نمادین یادآور اعتقادات شیعی است.

در این کتاب اشیاء، حیوانات و رنگ هایی که نقاشان در کار خود از آن ها بهره جسته اند از منظر نمادهای تصویری هنر شیعی مورد تحلیل و تفسیر قرار می گیرند.

نقاشی قهوه خانه ای از جمله هنرهایی است که از بطن جامعه و توسط نقاشان مکتب ندیده ای بوجود آمد که هر کدام از آن ها در حرفه های مختلف مثل کاشی سازی، گچ بری، و... فعالیت می کردند و در این نوع نقاشی شاهد مضامین مذهبی و غیر مذهبی هستیم که بدون تکلف و در نهایت سادگی به تصویر کشیده شده اند.

نقاشی های قهوه خانه ای که متاثر از فضایی خاص بوده، ابتکار نقاشانی است که روایات ملی، حماسی و نقل های مذهبی را بر اساس زندگی امامان معصوم، خصوصاً وقایع کربلا و کیفر دادن اشقیا و کسانی که به ائمه ظلم نموده اند را به صورت عناصر نمادین تصویر می کردند.

در قهوه خانه ها نقالانی حضور داشتند که به بیان داستان های مذهبی، ملی و حماسی می پرداختند، نقاشان قهوه خانه ای متأثر از این داستان ها، برداشت خود را با تکیه بر قوه خیال شان به تصویر می کشیدند.

مضامین تصاویر این کتاب به سه محور کلی طبقه بندی می شود، که شامل: اسطوره ملی، مضامین مذهبی و فرهنگ عامه مردم است.

در این کتاب نماد و نمادپردازی در هنر از دیدگاه های روانکاوانه تا جامعه شناختی تعریف می شود که می توان چنین نتیجه گرفت که نماد در ورای معنی جای دارد، و تفسیر مختص به خود دارد، که لازمه ی این تفسیر دارا بودن نوعی قریحه است.

تاریخ نمادگرایی نشان می دهد که هر چیزی می تواند معنای نمادین پیدا کند، مانند اشیاء طبیعی یا آنچه دست ساز انسان است. درحقیقت تمامی جهان یک نماد بالقوه است و انسان با گرایش طبیعی که به آفرینش نمادها دارد به گونه ای ناخودآگاه اشیاء یا اشکال را تغییر می دهد تا حالتی مذهبی یا هنری به خود بگیرند.

ضرغامی:

برنامه‌ریزی مجلس دقیق و منظم بود

وزیر پیشنهادی میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی در توییتی با اشاره به حضور خود در کمیسیون‌ها و فراکسیون‌های مختلف مجلس، هماهنگی جلسات وزرای پیشنهادی با نمایندگان مجلس را خوب، دقیق و منظم توصیف کرد.

به‌گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا، «سید عزت‌الله ضرغامی» در حساب توئیتری خود در این باره نوشت: «طی ۴ روز در ۱۴ کمیسیون تخصصی و ۵ فراکسیون موضوعی و استانی مجلس حاضر شدم. برنامه‌هایم را ارائه کردم، پاسخگو شدم و از نظرات آنان بهره فراوان بردم. برنامه‌ریزی مجلس در هماهنگی جلسات وزرای پیشنهادی و کمیسیون‌ها در این مدت‌کوتاه، بسیار خوب، دقیق و منظم بود.»

سیدعزت‌الله ضرغامی رئیس اسبق صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران و عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی که برای سیزدهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری هم ثبت‌نام کرده بود، روز چهارشنبه (۲۰ مرداد ۱۴۰۰) از سوی آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی، رییس جمهوری به عنوان وزیر پیشنهادی برای وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی معرفی شد.

ضرغامی، متولد سال ۱۳۳۸ تهران، دانش‌آموخته مهندسی عمران از دانشگاه صنعتی امیرکبیر، کارشناس ارشد مدیریت صنعتی است و در حال حاضر دانشجوی دکترای ارتباطات است.

ضرغامی با حکم رهبر معظم انقلاب اسلامی دو دوره پنج‌ساله (۱۳۹۳-۱۳۸۳) ریاست سازمان صدا و سیما و در احکام جداگانه دیگری از سوی رهبر معظم انقلاب، عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی و همچنین عضو شورای عالی فضای مجازی بوده است.

در دوران مدیریت ضرغامی در صداوسیما شبکه‌های سراسری مانند نسیم، پویا، نمایش، آی فیلم فارسی و عربی، ورزش، تماشا، سلامت، قرآن، آموزش، مستند و شبکه‌های تخصصی دیگری راه‌اندازی شد.

تبدیل همه شبکه‌های آنالوگ به دیجیتال و راه اندازی برخی شبکه‌های باکیفیت اچ.دی/ HD طوری که مردم بدون استفاده از آنتن‌های قدیمی قادر به دریافت شبکه‌ها شدند، از دستاوردهای دوران کاری او بود.

او همچنین معاون امور مجلس و استان‌های صدا و سیما (۱۳۸۳-۱۳۷۹)، معاون امور سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۷۶-۱۳۷۴)، معاون امور مجلس و استان‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۷۲-۱۳۷۱) و معاون امور مجلس وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح (۱۳۷۹-۱۳۷۶)، رئیس کارخانجات صنعتی شهید حسن باقری، معاون فرهنگی و عضو شورای مرکزی جهاد دانشگاهی دانشگاه امیر کبیر را در سوابق و کارنامه مدیریتی و اجرایی خود دارد.

نمایش دینی اگر هدفمند باشد، قدرتش از صد خطابه بیشتر است

نقال پیشکسوت با اشاره به آنکه هنرمندان تئاتر دینی به دلیل آشنایی عموم مخاطبان با مفاهیم مذهبی، تولید آثار دینی را ساده تصور می‌کنند و همین نکته باعث سوق پیدا کردن آنها به سمت آثار کلیشه‌ای شده است گفت: آنها فراموش کرده‌اند نمایش دینی اگر هدفمند باشد، قدرتش از صد خطابه بیشتر است.

ابوالفضل ورمزیار در گفت‌وگو با خبرنگار فرهنگی ایرنا با اشاره به آنکه دلیل رسالت هر دینی تلاش بر افزودن معرفت انسان جهت گام برداشتن در مسیر سعادت است خاطرنشان کرد: در سطر سطر کتب آسمانی تمامی ادیان الهی می‌توان خواست و اراده حق‌تعالی برای معرفت‌بخشی به بندگانش را جهت حرکت در مسیر صحیح و همسو با معنای دقیق انسان و انسانیت مورد رصد قرار داد.

وی ادامه داد: مفاهیمی مانند مروت، فتوت، دستگیری، مهربانی، ایثار، مقاومت، احترام گذاشتن، عشق ورزیدن، و نظایری از این‌دست؛ هر یک به‌تنهایی می‌تواند به‌عنوان صفت ممیزه انسان، او را در مسیر سعادت، راه رستگاری و قرب پروردگار قرار دهد. به‌همین سبب است که چنین مفاهیمی در کتب آسمانی تمامی ادیان الهی توصیه و تاکید شده‌است.

نویسنده نمایشنامه «علی‌نامه» خاطرنشان کرد: همین مهم است که باعث شده به دلیل ریشه‌دار بودن هنر تئاتر در آئین و رفتارهای آئین‌مند انسان‌ها، شاهد بیشترین بازتاب و بروز و ظهور چنین مفاهیم معرفت ساز و هویت‌بخش انسانی در قالب داستان‌ها و موضوعات محوری نمایش‌ها هستیم.

این پرده‌خوان پیشکسوت و مقتل‌خوان نامدار با اشاره به آنکه آئین و رفتارهای آئینی در تاروپود زندگی تمامی انسان‌ها پیچیده شده‌است و حتی در آداب نشست‌وبرخاست، صحبت کردن و یا غذا خوردن او می‌توان بسیاری از رفتارهای آئینی را رصد کرد تصریح کرد: درست به‌سبب همین اشتراک و درهم‌تنیدگی مفهوم آیین و زندگی انسان‌هاست که نمایش‌ها و خرده روایت‌های نمایشی مبتنی بر مبانی آئینی و مذهبی بیشترین اقبال و اثرگذاری را بر عموم مردم در سراسر جهان داشته و دارند. این خود راز جریان سازی، فرهنگ‌سازی و تعالی هنر تئاتر است. هنری که ریشه‌های آن از مفاهیم آئین و نمایش‌های آئینی تغذیه می‌شود.

قدرت و جایگاه رفتارها و کنش‌های آئینی بر مردمان آئین‌مند به‌حدی است که یک نمایش آئینی قدرت اثرگذاری اش می‌تواند بیشتر از صدها خطابه و سخنرانی باشد درک، دریافت و همدات‌پنداری مخاطب با رفتارهای آیینی و نمایشی بسیار بیشتر از قرار گرفتن او به‌عنوان مخاطب در مواجهه با یک خطابه و سخنرانی است. چراکه انسان در مواجهه با نمایش‌های آیینی خود را جزء جدایی‌ناپذیر از آن رفتار آیین‌مند و دخیل در پیشبرد آن رویداد و رخداد نمایشی مبتنی بر مبانی آیینی و مذهبی می‌بیند. اما در سخنرانی و خطابه او تنها یک شنونده محض است و از قدرت کُنش‌گری عاری است. این مدرس دانشگاه و پژوهشگر عرصه نمایش‌های آیینی با طرح این پرسش که مگر رسالت تئاتر دینی چیزی فراتر از انتقال پیام معنویت و معرفت به انسان است؟ یادآور شد: در مواجهه با این پرسش در نخستین سخن باید چنین پاسخ داد که انتقال مفاهیم معرفتی و معنوی با آموزه‌ها و انگاره‌های دینی و مذهبی جزء جدایی‌ناپذیر از اهداف و رسالت‌های هر دین، پیامبرش، کتاب آسمانی و پیروان آن مذهب است. این نقال پیشکسوت و علی‌نامه‌خوان نامدار کشورمان ادامه داد: پس می‌توان به‌راحتی به این مسئله پی‌برد که تئاتر دینی هدفمند بهترین ابزار انتقال پیام معرفت و معنویت به مخاطبان است. چراکه از ابزاری بهره می‌برد که ذهن تمامی مخاطبان با آن مفاهیم آشنایی ابتدایی دارد. پس هنرمند در تئاتر دینی نیازی به رمزنگاری و رمزگشایی برای دریافت هرچه بهتر مفاهیم موجود در اثرش برخلاف دیگر گونه‌های تئاتری وجود ندارد. ورمزیار با تاکید بر آنکه ذکر این نکات لازم بود تا در مبحث آسیب‌شناسی تئاتر دینی بتوان با اتکا به همین گفته‌ها به مهم‌ترین آسیب حوزه نمایش‌های مذهبی و تئاتر دینی دست یافت تصریح کرد: آن نکته سست بودن پایه‌های چنین آثاری در مسئله هدفمندی و تکیه‌بر شعار و کلیشه‌هایی است که این خود نه‌تنها باعث فاصله مخاطب با چنین آثاری شده که در جایگاه تأثیرگذاری نیز بیشتر اثرات منفی داشته است. نویسنده نمایشنامه «آندلوس، تیغ برهنه» با بیان آنکه یکی از اصلی‌ترین استوانه‌های ارتباط و همذات‌پنداری مخاطب با آثار تئاتری بر اصول زیبائی‌شناسی و معناشناسی چنین آثاری استوار است اظهار داشت: اثری که بهره‌مند از زیبایی، لطافت و درعین‌حال پرمغز و معنی در انتقال مفاهیم انسانی باشد، بیشترین اقبال را از سوی مخاطبان با خود به‌همراه خواهد داشت.

این مدرس دانشگاه با طرح این پرسش که آیا می‌توان چیزی فراتر از زیبایی، لطافت، بیان نکته‌های معرفتی و هدایت‌بخش در مسیر سعادت انسان را در موضوعات و مفاهیم دینی و مذهبی دریافت؟ خاطرنشان کرد: پر واضح است که به‌سبب همین سرشاری و لبریزی مبانی دینی و مذهبی از مبانی معرفتی و معنوی و درعین‌حال عدم لزوم معرفی و شناساندن این ویژگی‌ها به مخاطبان به دلیل قرابت و آشنایی تمامی مردمان دین‌مدار با اصول اعتقادی و مذهبی موجود در آموزه‌های دینی، کار هنرمندان در هدفمندی و جریان‌سازی تولید آثار تئاتر دینی بسیار ساده‌تر از دیگر کارگردان‌هایی است که در شاخه‌های مختلف تئاتر مشغول فعالیت هستند.